

Cooperativitatea tinereții

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

TRANSPORTUL ȘI DEPOZITAREA PRODUSELOR ÎN ACELAȘI RITM CU RECOLTATUL!

Campania agricolă a intrat într-o etapă decisivă. Bilanțul acestor zile consemnează o gamă foarte variată de lucrări. În unitățile agricole stringerea roadelor toamnei ca și pregătirea în condiții cât mai bune a producțiilor viitoare constituie preocupări de prim ordin pentru țărani cooperatori și mecanizatori. Data la care ne găsim obligă la intensificarea cuiesului. În paralel se cer luate toate măsurile ca ceea ce s-a recoltat să se transporte și depoziteze imediat, indiferent că este vorba de legume, porumb sau alte culturi, la bazele de recepție sau la fabricile prelucrătoare.

Ritmurile zilei pe ogoarele țării

RECOLTAT : ● porumb - 36 972 ha ; ● sfeclă de zahăr - 3 271 ha ; ● soia - 2 942 ha
ARĂTURI ȘI PREGĂTIT TEREN : ● 206 200 ha ; ● 65 566 ha
INSĂMÎNTĂRI DE TOAMNĂ : ● orz, orzoaică - 20 528 ha ; ● grâu, secară - 58 431 ha
TRANSPORT : ● porumb - 32 364 tone ; ● sfeclă de zahăr - 52 473 tone

Față de necesitatea încheierii lucrărilor campaniei de toamnă în perioada optimă aceste realizări sînt încă insuficiente. Situația este total necorespunzătoare la însămîntarea pîșoșelor, lucrare unde fața de 256 000 ha zilnic

s-au realizat numai 78 959 ha. De asemenea, transportul recoltat din cîmp se desfășoară anevoios, la ora actuală aflîndu-se neadapostite 398 936 tone porumb, iar sfeclă - 251 410 tone

IATA DE CE SE IMPUNE INTENSIFICAREA RITMURILOR ZILNICE LA TOATE LUCRARILE DE SEZON, RECUPERAREA RESTANTELOR PRINTR-O MOBILIZARE EXEMPLARA A TUTUROR FORTELOR MECANICE ȘI UMANE CE PARTICIPA LA STRINSUL ȘI DEPOZITAREA RECOLTEI ACESTUI AN ȘI LA PREGĂTIREA PRODUCȚIEI ANULUI 1982

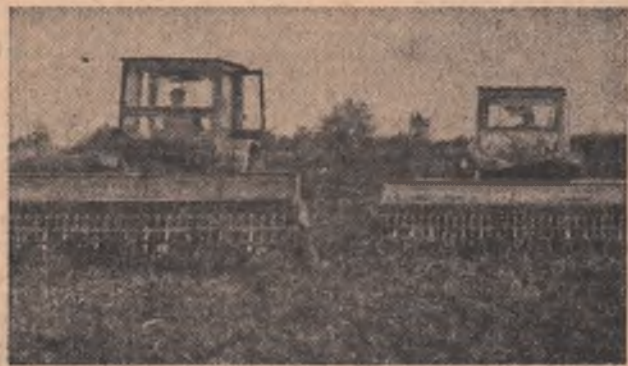
Unii zoresc treaba, alții iroiesc... toamna

Pe tovarășul Ion Dimienescu, primarul orașului Corabia, l-am întîlnit în zorii zilei în lanurile de porumb ale Cooperativei „Unirea” Corabia. Am rupt la întimplare un știuleț și am numărat 16 rînduri cu 56 de boabe pe fiecare rînd. „Vedeti, asta înseamnă cam 900 de boabe - 330 grame de porumb. La densitatea de 55 000 de plante la hectar, producția nu poate fi mai mică de 15 000 kg de știuleți la hectar. Mai mare ră. Împreună cu toți factorii răspunzători am luat toate măsurile ca lucrările să se desfășoare încă de la început conform graficelor stabilite. Începînd cu stabilirea parcelor și continuînd cu repartizarea formațiilor mecanizate și a co-

operatorilor, totul a fost gîndit și planificat în așa fel încît lucrările să decurgă în flux”. Cît a durat discuția noastră, cooperativii, în număr de 130 - așa cum era programat - sosiseră în cîmp și începuseră recoltatul manual. — Avem 450 ha cultivate cu porumb, intervine Dumitru Negriță, inginerul șef al cooperativei agricole, din care vom recolta manual 250 ha. Viteza zilnică planificată este de 13 ha, dar ea a fost depășită zi de zi. — Am continuat rîndul la Cooperativa agricolă Oraș Corabia, care are în cultură 663 ha cu porumb. La ferma Vîrtop, Constantin Dumitru, inginerul șef al unității, împreună cu cei 10 mecanizatori își alcătuiau pro-

gramul de lucru pe ziua în curs. „Am recoltat pînă acum în fiecare zi peste 30 hectare, ne spune tînărul Virgil Nitu, tehnician la S.M.A. Corabia. Avem asigurată asistența tehnică aici în cîmp prin punctele mobile de lucru, care întregesc și supraveghează echipamentul mecanic. Repararea și reglarea utilajelor s-a făcut cu atenție, de aceea, pînă în prezent n-am avut nici pierderi de recoltă, nici stagnări în timpul programului de lucru”. — Cu transportul cum stați? — Intreprinderea de transport din Corabia, ne răspunde Con-

CRISTINA BALINT
(Continuare în pag. a V-a)

CAMPANIA AGRICOLĂ proba de foc a vieții de organizație la sate

IN PAGINA A 3-A

PLANUL ECONOMIC PE ANUL 1982, ÎN DEZBATEREA ADUNĂRILOR GENERALE ALE OAMENILOR MUNCII

Din inițiativa secretarului general al partidului, notabilul Nicolae Ceaușescu, în această perioadă, în unitățile economice din întreaga țară, au loc adunările generale ale oamenilor muncii pe a căror ordine de zi se înscrie dezbateră și aprobarea - în spiritul hotărîrilor Congresului al XII-lea al P.C.R., al orientărilor și indicațiilor cuprinse în expunerea secretarului general al partidului la cel de-al II-lea Congres al consilierilor oamenilor muncii - sarcinilor ce revin colectivului muncitoresc din Planul Național unic de dezvoltare economică-socială a României pe anul 1982. Făcînd dovada prezentei lor active, responsabili în aceste foruri ale democrației și autoconducerii

muncitorești, tinerii, organizațiile U.T.C. sînt chemate să contribuie plenar la stabilirea măsurilor politice-organizatorice și tehnico-economice care să asigure încheierea ultimului trimestru al acestui an cu rezultate pozitive la toți indicatorii și pregătirea îndeplinirii exemplare a planului pe anul viitor. Din această perspectivă - care impune desfășurarea dezbaterilor din adunările generale cu un pronunțat caracter de lucru, într-un climat de înaltă răspundere și combativitate muncitorească - ziarul nostru se va face eoul atitudinilor și propunerilor prin care tinerii își legitimează prezența lor activă în forumurile democrației muncitorești.

ÎN INVESTIȚII NU ESTE LOC PENTRU AUTOMULTUMIRE!

Încă de la început facem o mărturisire: nu întîmplător am participat la adunarea generală a reprezentanților oamenilor muncii de la Trăstul de construcții industriale și agrozootehnice (T.C.I.A.Z.) București. Cunoșteam oarecum ideile-proape rodnică activitate a puțintelui colectiv muncitoresc de aici. Știam, totodată, că rezultatele notabile obținute pe primele nouă luni ale anului se explică în bună măsură și prin analiza pertinentă, prin pronunțatul caracter critic și autoritar în care s-au desfășurat celelalte adunări generale ale oamenilor muncii din acest an. Firește, știute fiind toate acestea, în contextul în care, totodată, la această adunare generală urmau să se dezbăte împreună cu Victor Triașchiu, vicepreședintele al comitetului sindical, am parcurs darea de seamă comparînd-o, totodată, cu cele prezentate la precedentele adunări ale oamenilor muncii. Pe cei de bine pregătite, de serios argumentate, după cum am văzut din urmă, pe atât de „subțirice”, de puțin ancorată în concret ni s-a părut a fi cea care urma să fie supusă dezbaterii. Este adevărat, dîndu-i citire directorului general al Trăstului, inginerul Radu Suman a căutat să mai „pedaleză” pe

unel deficiențe. Dar în esența sa, darea de seamă a pluit în aprecieri cu caracter general. Aceasta se explică, am fost lăsați să înțelegem, pentru că în mare sarcinile Trăstului pentru 1982 sînt cunoscute. Însă, tot atât de bine cunoscut este și faptul că, spre exemplu, documentațiile de execuție pentru lucrările în continuare sînt asigurate numai în proporție de 49 la sută, iar în ceea ce privește situația documentațiilor pentru lucrările noi, aceasta este mai mult decît alarmantă, ele nefiînd absolut deloc întocmite. Firește, vinovații de aceasta sînt și beneficiarii de investiții, dar acesta nu poate fi nicicînd motiv de autolipsire pentru constructori.

Abstracți făcînd de invitații din partea ministrului, al Comitetului de partid al sectorului II și al Băncii de investiții (singurii, dealtfel, care au abordat realist, critice problemele prezentate), nici unul din participanți nu s-a referit la aceste aspecte, după cum am văzut din urmă, pe atât de „subțirice”, de puțin ancorată în concret ni s-a părut a fi cea care urma să fie supusă dezbaterii. Este adevărat, dîndu-i citire directorului general al Trăstului, inginerul Radu Suman a căutat să mai „pedaleză” pe

EMIL STANCIU
(Continuare în pag. a V-a)

NOUA PREPARANDIE

ALEXANDRU MITRU

Nu căldoresc niciodată în părțile vestice ale țării fără a face un popos și în frumosul oraș de pe malul Mureșului, Aradul, oraș al tineretului, pe care un poet dinaintea de război îl numea o „Vienă a României”. — Mă atrage aici - în afară de poezia locurilor, de noile realizări de construcție și înțelegerea fraternă ce se vădesc la fiecare pas între români și celelalte naționalități conlocuitoare, de urmele glorioase ale anticei Zrîdava, de muzeul județean (printre cele mai moderne din țară) o instituție unică, înaintea căreia sufletul îmi vibrează și mi se umple de mîndrie. Este vorba de renumita Preparandie, înfîia școală de pregătire a învățătorilor de la noi (1812), a doua din Europa (cu numai doi ani înainte se puseseră bazele „Preparandiei” din Strassbourg, cea mai veche școală de acest gen din Franța).

Cine vizitează Aradul, mai vede și astăzi gravate pe frontispiciul unei clădiri solide, impunătoare, ce pare ea însăși făcută pentru a înfrunta cuvintele: „cuvintele: „Școala Dimitrie Tichindeal”. Numele acesta se cuvine a-l cunoaște și a-l rosti cu elavie orice român. L-a scris Eminescu în „Epigoni”, alăturîndu-i un epitet: „cuvintele: „Gură de aur”. L-a scris astfel pentru a cinsti prin el nu doar pe întemeietorul învățămîntului pedagogic, ci și pe unul dintre cîntorii de frunte ai culturii literare în limba română și, mai mult decît alt, pe proorocul dezvoltării culturii noastre. Tipărită, cu infinite greutăți „Filosoficele și politicele prin fabule morale înădărturi” este folositul tineretului (și în primul rînd al elevilor săi), el a slujit deopotrivă școlii și literaturii.

(Continuare în pag. a V-a)

Mașină de rectificat produsă pentru prima oară în țară

La întreprinderea de mașini-unelte din Bacău, al cărui colectiv acționează permanent pentru modernizarea întregii producții și asimilarea de produse noi care să satisfacă în totalitate cererile pieții interne și externe, consemnăm lesirea de pe banda de montaj a mașinii de rectificat plan cu ax vertical și masa rotativă, tip RPVR-1.000. Noul produs - realizat pentru prima dată în țară după o concepție originală - se caracterizează prin precizie ridicată, productivitate sporită și mai ales prin excluderea operațiilor de frezare sau rabotare. Se obțin, totodată, importante economii de material feros. Destinată întreprinderilor de profil, dar și altor unități economice și solicitată deja la export, mașina va fi prezentată la Tîrgul internațional București.

Un nou tip de vagon cisternă

Întreprinderea de vagoane din Drobeta-Turnu Severin a produs recent un nou tip de vagon cisternă de 100 mc, destinat transportului pe calea ferată al produselor pulverulente, construit în conformitate cu normele impuse de traficul feroviar internațional. Realizat după proiecte ale specialiștilor noștri, vagonul, a cărui cisternă compartimentală permite transportul mai multor feluri de produse pulverulente cu greutatea specifică apropiată, se poate deplasa cu o viteză de 180 km pe oră (gol) și cu pînă la 100 km pe oră (plin).

Activitate intensă pe Șantierul național al tineretului Rovinari, micro-cariera Moș
Foto : O. PLECAN

SA DISCUTAM DESPRE TINERETE, EDUCATIE, RASPUNDERI

vecini, că-n fața fiului n-are avea curaj să spună ceva, că știe ce-l așteaptă. Nur mi se plînge, nu acuză. Are doar o amarăciune în el. Singurul gînd care-l chinuie și nu-l dă pace, sînt nepotul. Noră-sa-i a cîncea roată la car, nici pe ea n-o întreabă fiu-său ce-i cu ea. I-a făcut doi

Amarul gust al lenei

copii, dar gîndul lui e mai mult pe-afară, pe la alde Coală, la porumbel și-nire blocuri, jucînd cu ploișii de tenis. El, bătrînul, preferă să mînce o coajă de piine și să fie înțelegere decît friptură pe bombaneală. Bătrînul tăce, nora tăce. Copiii își iau porția de lapte și dorm. Cel mic are un an și 9 luni, sugă la pieptul mîncărei. La vîrsta asta e încă mîncărea lui de bază și

nu mă mir că e rahtic. Ceva mai tîrziu aveam să consult un medic care-mi explica că laptele dă la vîrsta asta n-are nici o valoare nutritivă. Rămîn să discutăm cu Ionel Boldor, fiul bătrînului. Despre el nu vrea să dea relații pentru că, mi se destăinuie ca și cum mi-ar face o fa-

ARETA ȘANDRU
(Continuare în pag. a V-a)

In dezbateră organizațiilor U.T.C.
Un proces complex: educația materialist-științifică a tinerii generații
SENSUL VIETII
de la ficțiune și absurd la triumful rațiunii

OPINIA LITERARĂ ȘI ARTISTICĂ
Permanența poeziei patriotice

Un proces complex: educația materialist științifică a tinerei generații

In dezbaterea organizațiilor U.T.C.

SENSIBILITATEA de la ficțiune și absurd la triumful realității

„Noua etapă de dezvoltare impune intensificarea activității politico-educative de ridicare a nivelului pregătirii profesionale, științifice și culturale a maselor largi populare, a întregului popor. Să punem la baza întregii activități politico-educative, de formare a conștiinței socialiste, a omului nou, concepția revoluționară despre lume și viață: materialismul dialectic și istoric, principiile socialismului științific, tot ce este nou în domeniul științei, al cunoașterii umane! Este necesar să desfășurăm o muncă susținută împotriva misticismului, superstițiilor, concepțiilor retrograde“.

NICOLAE CEAUȘESCU

Centrul de greutate — locul unde muncesc, trăiesc, învață tinerii

Cu puțin timp în urmă, în județul Maramureș s-a observat o intensificare a activității culturale neoprotestante, ca și a sectelor scoase în afara legii. Se înțelege că această situație circumscrisă o arie specifică de acțiune pentru factorii educaționali și, în mod deosebit, pentru organizațiile U.T.C., având în vedere faptul că acțiunile de racolare, indoctrinare și reținere în cadrul acestor secte, se încheie, de obicei, sporadic, către tineri. În această idee, am solicitat tovarășei Ana Ardușășan, secretar cu probleme de propagandă și cultură al Comitetului județean al U.T.C., relații în legătură cu modul în care este concepută și se desfășoară educația materialist-științifică a tinerei generații ca parte integrantă a educației patriotice, revoluționare și moral-cetățenești.

„Indoctrinate“, cu tineri care odădată cuprinsii în tentaculele bigotismului mistic, să refuze să poarte discuții arămate. — Nu as înclina total pentru asemenea ipoteze, și lăta de ce. Din experiența noastră ne-am convins că ori de câte ori activitatea organizatorică și politico-educativă a organelor și organizațiilor noastre se desfășoară în mod neorganizat, ori de câte ori în aceste situații se ivesc cașle libere — ca să le spunem așa — pentru influența și infiltrarea sectelor religioase. Am în vedere aici marile platforme industriale, comune neocooperativizate, situate la mari distanțe de reședința de județ sau de căi de comunicație, dar și cazuri particulare ale unor tineri care trec prin momente dificile de viață, descumpăniri.

Schimb de experiență

afecțiuni grave, cazuri dramatice de familie, defecțiuni și malformații cteodată incurabile și asupra cărora respectiva secte se concentrează insistent. De pildă, la unitățile sanitare, în special în spitale, va trebui să întărim munca educativă în rindul personalului medical tinar, pentru ca el să poată preveni și combate, cu exemple concrete, argumentate, pseudo-argumentative unor asemenea „frați“ și „surori“ și din păcate nu ne lipsesc exemplele, unele dramatice. Apoi, va trebui să acordăm mai multă atenție, ceea ce nu înseamnă că am făcut-o până acum, organelor și detașărilor instructive și recreative a timpului liber în unități din industria ușoară unde forta de muncă este preponderent feminină, iar nivelul de pregătire profesională și culturală este unora sub limita medie, precum și organizațiilor vieții în cămine de tineret, unde sint tineri proveniți din medii diverse și există o sensibilitate ca acest conțent și practic să poată fi probate fără a fi sesizate din vreme și a se interveni efectiv. — Referindu-ne însă la educația materialist-științifică propriu-zisă, într-o accepție

Adevărul despre secte și sectanți

Oameni de știință și simpli cetățeni, educatori sau savanți, ziaristi, organizații de masă de cel mai divers orientări dezbăt cu un larg ecou în rindul opiniei publice o problemă intrată, nu demult, dar extrem de puternic, în cimpul de reflecție al contemporaneității — problema sectelor religioase sau, mai bine zis, a cauzelor și factorilor care influențează apariția, proliferarea, amplitudinea de dezvoltare și desăvârșirea în primul rind asupra unei diverse categorii de tineri, iar o pricină extrem de acută a acestui interes manifest, constă în scopurile deschise antidemocratice, antiumaniste și antiprogresiste pe care și le asumă o serie de asemenea secte apărute în ultimele decenii în lumea Occidentului contemporan. Desigur, preocuparea Unității Tineretului Comunist, în colaborare cu cel-

laltă factori cu atribuții, pentru cunoașterea și abordarea în mod științific și eficient a problemelor pe care le ridică activitatea unor secte religioase (în primul rind de cele scoase în afara cadrului legal) este legitimată de anumite forme și particularități concrete de manifestare a acestor secte și a adepților lor în diverse zone ale țării, ca și în diferite medii sociale și profesionale. Tocmai de aceea am considerat utilă o abordare mai complexă, din diverse unghiuri, a unor aspecte principale, definitorii pentru activitatea pe care sectele scoase în afara cadrului legal încearcă să o ducă mai cu seamă spre atragerea și menținerea unor tineri în cadrele strimite și sufocante ale obscurantismului, ale bigotismului și fanatismului. Pentru că — să o spunem deschis — persistența unor aseme-

Argumente ale cunoașterii științifice

Ipostaze ale sectarismului religios contemporan

Se discută și se scrie foarte mult în ultima vreme despre sectele religioase, despre practicile lor și subiectul a depășit strictul compartiment al științei, științifice, am putea spune, în așcența opiniei publice. Care credeți, stimate tovarășe conf. univ. dr. Petru Berar, că ar fi principalele cauze ale unei asemenea intense și, uneori, spectaculoase proliferări a sectarismului religios contemporan care l-au impus în prim-planul atenției acestui început de deceniu?

— Mai întâi o precizare: presa, mijloacele de informare în masă au avut, în Occident, o anumită parte a lor, de pildă, un merit de netăgăduit în a trage semnalul de alarmă asupra scopurilor oneroase, a practicilor antiumaniste, degradante, a unor asemenea secte care, pe fundalul crizei de sistem a capitalismului contemporan, a prăbușirii drastice a unor multiple iluzii despre posibilitățile factice ale societății „de consum“, „postindustrial“, „a egalității depline“ (interesesează acum mai puțin distincțiile strict teoretice) s-au autopromovat ca deținători ai secretului izbăvirii și și-au îndreptat atenția spre categoriile sociale cele mai lovite de criză cărora le-au speculat deruta și, în nu puține cazuri, naivitatea. E de ajuns să amintesc cazul „Templului popoarelor“ al lui Jim Jones, speculațiile și șantajele sectei „Copiii lui Dumnezeu“, a celui care se intitulase azi Moise David, cărora le-aș mai adăuga „Asociația pentru unitatea creștinismului mondial“ întemeiată de sud-coreeanul

Sung Myung Moon ori „Biserica transcendentă“ și, ca să opresc enumerarea, „Misiunea lumii divine“ care, dincolo de deosebirile proclamate de doctrină de mobilitate membrilor lor, de flux și reflux pe care le înfugăstrea în perioade scurte de timp, prezintă un important coeficient de afaceri financiare, eroice, de cetera politice, ca să nu mai punem în discuție și faptul că ele prezintă azi elemente noi, inexistente sau prea puțin cunoscute în trecut, ca de pildă consumul în masă al drogurilor și întreg haosul de probleme pe care implică acest flagel contemporan. Caracterul profund nociv al fenomenului ține mai cu seamă de faptul că în mrejele sale sint prinși copii și tineri aflați la o vârstă când nu s-a dezvoltat încă explicita critic rațională a vieții întru totul plauzibilă și convingătoare sau într-un anumit moment al vieții cind idealurile umaniste și optimiste se izbesesc în confruntarea brută cu realitățile capitalismului contemporan.

Înainte de a continua cred că este necesar să facem o prezentare de sinteză, care este geseza lor?

— În istoria studierii sectelor religioase putem distinge și localiza un moment al genezei; vorba, în ce privește Europa ca teritoriu iar ca formă de religie creștinismul, de transformările produse de reforma începută cu secolul al XVI-lea, continuată până astăzi în esența sa, înțelegându-se că elemente din doctrina creștină ca unele luate din ideologiile religioase orientale etc. Dacă observăm mai atent, vom vedea că punctul de despărțire între religiile tradiționale și cultele neoprotestante sau între sectele apărute în ultima vreme constă în pretenția că fiecare dintre ele este singura în stare să ofere o lectură corectă și obiectivă a Bibliei. Poate să nu fie apoi hazardată opinia că nici sectele neoprotestante „tradiționale“ (baptismul, penticostalismul s.a.) nu trebuie omologate, din punct de vedere sociologic, cu

„nolle secta“, adică cu cele care se pot considera în mod explicabil, anumite legături filologice dintre unele și altele sint reale, chiar și numai gândindu-ne că anumiți lideri sau membri de rind al sectelor „sălbate“ și-au făcut stagiul de studii în unele neoprotestante, totuși există și deosebiri esențiale între aceste două constelații de secte. Produse ale crizei societății capitaliste și unele și altele, prima grupare de secte își păstrează, în general, caracterul tradițional de religie, unele dintre ele dobândind, în anumite țări, caracter de biserică, și chiar în cazul tendințelor pronunțate spre ateism, proprii anumitor grupuri, și au dezvoltat mari de manifestare. Și, desigur, o cercetare mai amănunțită a problemei ar putea evidenția și alte deosebiri.

Retine atenția că în declarații programatice ale unor corpi ai sectarismului religios contemporan se apasă asupra unui pretins „revoluționarism al lor. Care este realitatea?

— Nimic nou sau revoluționar. Să examinăm, de pildă, cultele baptiste, penticostale, martorilor lui Jehova și să vedem dacă protestul este pur formal și în nici un caz nu vizează atacarea bazelor sociale și economice a capitalismului contemporan. Sigur, cauzele și condiționările sociale și politice sint cu totul diferite pentru sectarismul contemporan și de aceea afirmam unii cercetători, cum este Jean Verneite din cartea

„Se observă și la noi, în ultima vreme, o activizare a unor secte, dintre care cele mai spectaculoase acționează în afara cadrului legal. Care ar fi principalele cauze ale acestui fenomen?”

— Mai întâi o precizare. Nu-i vorba de manifestarea unor secte cum sint cele pe care le aminteam în începutul discuției noastre, ci în special de cele care au apărut și s-au răspândit și în țara noastră prin anumite canale, în special în perioada din urmă a lui războiului mondial, dar care acționează prin mijloacele unor emisari străini, încearcă să contacteze nu numai copii și tineri, dar și cetățeni de diverse profesii cu scopul măturării de a-și susține și de a-și impune obligațiile și drepturile politice, economice, sociale fundamentale, izolându-i de colectivitate, îngrădindu-i, pe această cale, personalitatea. Consider salutar faptul că „Știința tineretului“ a

prezentat asemenea cazuri, uneori dramatice, și cred că discuția nu trebuie oprit aici. Esențial este ca cei care își propun să contracțeze ecleele nocive ale sectarismului religios, manifestările „sale de fanatism și obscurantism să acționeze în deplină cunoștință de cauză, să cunoască metode obiective, întregul arsenal de practici ale acestor secte, pentru că numai cu competență și consecvență poate fi pusă și rezolvată această problemă. Altfel nu putem decât să rămânem în fața stăduii bunelor intenții. Concluzionând, să numim chiar pagina în care dorim să inserăm convorbirea de față ca o invitație la dialog, la acțiune.

Pagina realizată de ȘERBAN CIONOP

Caricatură de MIHAI PINZARU PIM

Documentar

Răspunzând întrebărilor unui mare număr de cititori — cadre și propagandiști U.T.C., tineri — prezentăm în cele ce urmează un documentar despre principalele grupări religioase care acționează în țara noastră în afara cadrului legal.

Principala trăsătură a grupărilor interzise, care e și rațiunea scoaterii lor în afara legii, stă în concepția și practicile lor antidemocratice. Acestea se traduc prin educația în spirit fanatic a credincioșilor, practicarea unor ritualuri asociate cu postulul îndelungat sau aberanții (provocarea delirului mistic facilitat de perioadele de asceză), vorbitul în limbi „religioase“ sau „mistic“, refuzul exercitării îndatoririlor cetățenești, (cum ar fi exprimarea votului, în deplină cunoștință a faptelor, depunerea de mărturie în cadrul justiției), nerecunoașterea actelor de stare civilă, refuzul și eschivarea de la îndeplinirea activităților mai importante de utilitate socială, înțezirea școlii în altă cultură decât cea religioasă și în general la binefacerile civilizației, mergând până la interzicerea transfuziei sau a altor intervenții medicale, incitare la sovietism și la război, incitare la violențe, exprimată mai ales prin răpindirea unor materiale de propagandă și fanatism și contravie legilor țării.

Grupări în afara legii: ● Advenții reformiști s-au desprins de cultul adventist de ziua a 7-a în preajma primului război mondial. Refuză să presteze serviciul militar și se autoproclama „indolentii îndatoririlor civice“. ● Penticostalii desidenți s-au rupt de cultul penticostal. Practică posturi îndelungate asociate cu stări de tranșă și cu vorbitul „în limbi“. Se autoproclama „neatorozitate (păduri, lozunge particulare), iar practicile lor religioase sint fanatice și contravie legilor țării. ● Martorii lui Jehova sau „studienții în Biblie“. Reprezintă secta cea mai fanatică și cea mai reacționară. Ideea centrală a doctrinei lor este aceea că dintotdeauna Satana ar fi căutat să distrugă lumea. Toate instituțiile sociale ca familia, statul, biserică, armata, partidele politice sau guvernarea ar fi de origine satanică. Bătălia inițiată de Jehova ar urma să nimicească aceste instituții. Ei propagă ideea nerecunoașterea nici unui guvern pălănesc, refuzul integrării

mirăm sinceritatea și încrederea în puterea prieteniei și normal în firea virtuții și dragostei. Ar fi fost deci, la fel de normal, ca sincerității și cinstei să i se răspundă cu aceeași monedă. „Am întrebao totuși și până la urmă de ce nu mi-a spus chiar ea de la bun început acest lucru, de ce a trebuit să aflu pe căi ocolite. Mi-a răspuns că-ia rușina și totodată îi era teamă că am fi

intrerupt prietenia. O lubeam cu adevărat, nu puteam înțelege acest lucru, adică despărțirea de prietenii și de familia și ea și în mine. Mai mult, am amintit căiva ani buni o epistolă deschisă, până la capăt, exprimând că ea se va convinge într-o zi de adevăr. Am greșit. Nu, nu-i vorba de o greșală destul de puțină, aceste incertitudini iar fi fost de preferat din toate punctele de vedere, o clarificare a termenilor, o așezare a lucrurilor

Procesul întinericului

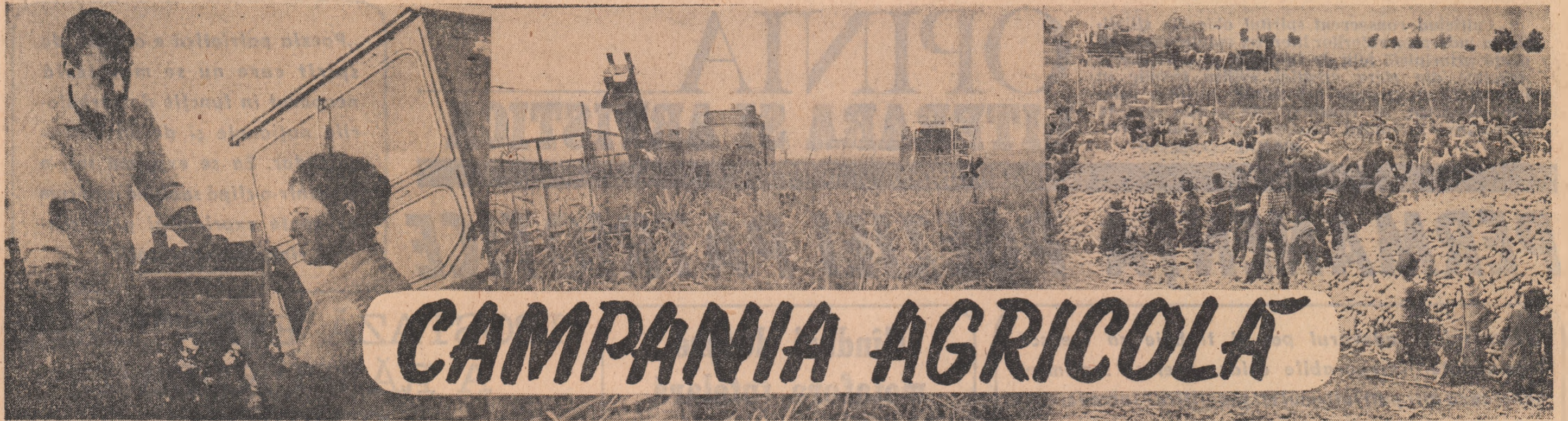
Intre sutele și nu o dată mii de scriitori care ne sosesco într-o simțămînt de adresă redactiei sint unele care, prin dramatism, zburculum sufletesc, prin cumpănă de destin pe care ne mărturisesc, ne fac să nu dăm curs anonimatului și discretiei pe care semnatarii lor ni le cer de cele mai multe ori pe drept cuvînt și să le supunem atenției și dezbaterii colectivității. O facem nu din intenția de a propune unei lecturi lenese și superficiale subiecte lacrimogene, nu în intenția de a popula pagina de ziar cu subiecte extravagante, pitorești, ei focalizat pentru că în spațiile rîndurilor pe care le primim se ascund un om, un tinar, un tovarăș de apărări al nostru, al tuturor, care chiar dacă nu are curajul să interzică să-și divulge identitatea integrală și prezentă aici, alături de noi, cu sinceritatea încercării de viață prin care trece. Și tocmai pentru că îl trebuie să învinșă și trebuie ajutat să învinșă, pentru că experiența sa dureroasă poate să spună mult și altor tineri, oferim și cazul

de mai jos spre lectură și discuție cititorilor noștri. „Am uitat desigur în ziarul „Știința tineretului“ cazuri și situații ale unor tineri pe care unele secte aflate în afara legii încearcă să-i racoleze pe diverse căi, să-i influențeze și chiar să-i constrîngă. Normal, am fost revoltat și mlînțit. Dar cu greu mi-ăs fi putut îndepărta de veni o zăh care eroul unei asemenea întâmplări, aproape de necunoscut, să flu chiar eu. Dar mai întâi să mă prezint: sîm numesc Gabriel E. și sint dintr-o comună din jurul Capitalei. Am terminat nu demult cursurile unui liceu și acum miî satisfac stagiul militar. Pînă aici nimic neobișnuit. Pe cînd eram elev în timp ce l am cunoscut o fată. Nici asta nu-i un lucru prea surprinzător, fiindcă, nu-i așa?, toate poveștile încep cu „a fost odată un băiat și o fată“. Cu timpul am devenit prieten, ne înțelegam destul de bine, aveam o prietenă în fine, tînea și ea la mine, că-mai, trăiam prima mea dragoste. Și totuși, atunci cînd vorbeam despre familiile noastre,

BIGOTISM ÎN SCHIMBUL DRAGOSTEI?

prietenii fiind încercînd să dragostea, credința în om, în prietenie, în frumos și adevăr e mai puternică decît credința în fanatism și în dogme. Și totuși, nu a fost să fie așa...”

Să intrerupem puțin șirul acestor rînduri pentru a observa, fie și sumar, că cititorul nostru nu eea sîndu hîl măcar, eram fericiți, aveam o prietenă în fine, tînea și ea la mine, că-mai, trăiam prima mea dragoste. Și totuși, atunci cînd vorbeam despre familiile noastre,

CAMPANIA AGRICOLĂ

PROBA DE FOC A VIEȚII DE ORGANIZAȚIE LA SATE

La revedere, Vrancea! Bun găsit, Vrancea!

Ne-am obișnuit să socotim campaniile agricole adevărate probe de foc ale tineretii noastre, adevărate examene ale anilor și dăruirii patriotice, devarate exigențe și ferme examene ale întregii munci politico-ideologice și organizatorice desfășurate de organizațiile U.T.C. în vederea antrenării întregii tineretii, deci nu numai a celor sătești, în marile amfiteatre ale muncii, acolo unde se plămădește rodul de azi și de mâine al pămintului țării. Pentru că dacă acceptăm adevărul că valoarea de axioma — și locala impecabilă a tineretii — ne-o impune cu stringență — ca practică, mobilizare exemplară a tinerilor la realizarea sarcinilor economico-sociale pe acest an și pe întregul cincinal rezonabil criticat asupra de evaluare a eficienței muncii de fiecare zi a organelor și organizațiilor noastre, atunci campania agricolă a acestei toamne trebuie să stea pe deplin sub semnul acestui examen matur, lucid, de o nestăvilită exigență. Am, de astăzi, să nu partăsim și martori ai unei zile obișnuite de muncă a tinerilor aflați în amfiteatrele recoltelor din județul Vrancea, o zi în care se facea un

SĂ NE BUCURĂM DECI!

La ora 14.30, joi, 1 octombrie, pe peronul garii din Focșani se petrecea un eveniment emoționant. Prima serie a studenților bucureșteni care participase cu entuziasm și dăruire la smișuirea specialiștilor, mecanizatorilor și cooperanților din județul Vrancea în această perioadă a campaniei agricole din toamna lui '81, se pregătea de plecare, prindând stăfeta colegilor: lor veniti în seria a doua. Iar stăfeta aceasta este de neconfundat atita vreme cit ea poartă atributurile entuziasmului, pasiunii, într-un cuvânt, ale tineretii, atita vreme cit cele două săotămii rămân pentru fiecare dintre cele peste 2.000 de studenți bucureșteni nu doar o perioadă strict calendaristică, ci în primul rind un timp în care au mai cistizat ceva, au mai primit o bucurie în plus și au mai adăugat câteva vizuri și câteva răzvăni în această aspră dar atât de pobilăntă bătălie purtată de frontul muncii pentru recolta țării.

Cind am ajuns noi, la ferma nr. 15 era de-acum liniste. Autocarele cu

Cadre didactice în campanie sau în companie?

O zi ploioasă în campania de recoltă nu pică bine. Dar dacă tot ploiu, nu se stă cu mințile în sin. Asta în condițiile unor buni gospodari. La ferma nr. 13, consemnăm foarte bune rezultate ale elevilor. Ni le comunică Grigore Stoica, șeful fermei. Vrem să vedem dormitoarele în care se află copiii de la Școala generală Vintileasca și Liceul industrial nr. 3 Focșani, și de ce nu? Cele în care erau cadrele didactice. În camerele fetelor, relativă dezordine, chiar dacă efortul lor este vizibil de a îndrepta ce se poate îndrepta. O atmosferă camnică ne spune că totuși ceva nu este în regulă. Întrebăm de muncă, și Ștefan Ștefan, secretarul organizației U.T.C. de la clasa a X-a B de la Liceul industrial nr. 3, ne aduce în prim plan pe Ionica Avram, Ghinția Aurică, Alexandrina Năstase și, mai ales, pe Mircea Moise, coordonatorul campaniei: 912 găliți de struguri recoltați. Ni se spune că fetele nu se tem de muncă, ne spun că le place, dar ne mai spun că n-au mai cilit un ziar, că n-au mai discutat o carte, că n-au organizat nici o acțiune proprie de educație.

Alături se află camera profesoarelor. Sunt 6 cadre didactice: Maria Oprișan, Margareta Filip (Liceul industrial nr. 3), Angela Moise, Florica Năstase, Silvia Buzău și Aneta Tulu (Școala generală Vintileasca). Ce fac dînsele? Două tricotează, celelalte stau de vorbă. Pe masă, cafea, țigări, obiecte de îmbrăcat etc. Dezordinea este la ea acasă. Dezorganizarea — pentru scoala noastră — este exclusivă și iritarea pentru deranjul pe care îl facem, de asemenea. Nu simtem onorate cu nici o privire, darmită cu întreruperea activităților. Ne obrăznicim în această zi ploioasă, și încercăm să organizăm în timpul liber vreo acțiune cu elevii, vreo acțiune care să-i ajute ca la reluarea studiilor să intre mai ușor în atmosferă? Într-un punct pe dos, un jeteu și o întoarcere la cap de rind, profesoara Margareta Filip răspunde: „În mod obiectiv, am vrea să întrebăm și noi cind să facem?”. Chiar așa, în mod obiectiv, în această zi ploioasă, în orele de după cină, până la culcare, un mic concurs pe teme de geografie, literatură, chimie etc. „Copiii ar dori să se prelungească perioada de campanie la plăcea noastră? Poșim, cum să se prelungească? Da, de ce? Să vină celelalte școli, ne onorează tot tovarășa Filip. „Culegeți și dumneavoastră struguri cu copiii?”. „Tot așa ne-a înțeles și tovarășul Ștefan Gavrilă (secretarul Comitetului județean Vrancea al U.T.C. n.n.). Dar atunci cine să-i mai supravegheze pe copii, cine să-i mai punteze? Și să vă mai spun ceva: dacă am putea ar trece să înțelegem. Or, noi recuperăm aceste ore, deci nu putem fi plățiți. Și-apoi, este vorba de practică în producție. De ce răspund profesorii maiștri. Ei sînt plătiți pentru acest lucru pe care îl supraveghează, concluziunea, profesoara Maria Oprișan care mai este și secretara organizației U.T.C.

Maxime și... minime

Trăim un timp al recorderilor. Nicl nu apuci bine să te dumirești că un record pînă atunci intangibil a fost doborât ca — iată și „zurpătorul” lui — împărțit sortita autododășărie e o stare la zi. ● Un record în felul lor au stabilit la I.A.S. Costei studenții medicinii Grigore Botă, Ovidiu Gatea, George Lupu și Mihai Moraru care pentru cantitatea de servicii medicale prestate au primit în mină fiecare cîte 687 lei. E o... bursă! ● Tot un record, dar de data asta un record... invers au obținut colegii lor Tudorel Garasă și Dan Ciurtescu care la sfîrșitul celor două săptămîni au p... tit, tot pentru calitatea și cantitatea muncii lor, zero lei, zero bani. Ce să-i faci, fiecare cu recorderii lui. Bine că nu e-a calculat și în valori negative, sub zero, că cine știe unde mai ajungem... ● Coleții din anul I roasă cu respect una dintre casule noastre de filme și studiuze sensibilitate ca Ioana Zamfir, reactoarelor lor coletă, s-a interpretat rolul principal într-un posibil vișescenariu cu personaj feminin: „El fugitiv”. Nu e neapărat ne-

OPINII DIN „TABĂRA” BENEFICIARILOR DIRECTI

Nicolae Sava, directorul I.A.S. Costei. „În general, în prima serie, s-a muncit bine. Studenții și elevii ne sînt de un real folos. De aceea și noi ne străduim să le asigurăm condiții cit mai bune de muncă și viață, să le asigurăm și un timp liber cit mai pe gustul lor. De aceea am difuzat filme dintre cele mai noi din rețeaua cinematografică, am organizat (și-au organizat) seri de dans, alte acțiuni culturale-educative. Aș sublinia, ca pe un lucru foarte important pentru întreaga campanie să crească aportul cadrelor didactice însușitoare care prin exemplul personal, prin buna organizare a muncii trebuie să facă ca activitatea să fie foarte eficientă. Și așa mai

remarca un fapt: fetele se dovedesc mult mai harnice decit băieții.

Costică Desagă, șef de fermă, I.A.S. Costei. „Via din ferma noastră este în primul an de rod. Semnele de recoltă ale plantației sînt foarte bune. Tot așa și cele ale hărniciei medicinelor din anul I”. O impresie care nu trebuie înfirmată!

Grigore Stoica, șef de fermă, I.A.S. Costei. „Elevii muncesc excelent. Sînt copii minunați. În cea o prietescă condiție de viață, noi le-am asigurăm condițiile cele mai bune. Cadrele didactice ar trebui însă să fie mai atente cu educația copiilor, cu asigurarea unui trai civilizât și în această campanie”.

O zi — doar una? — record

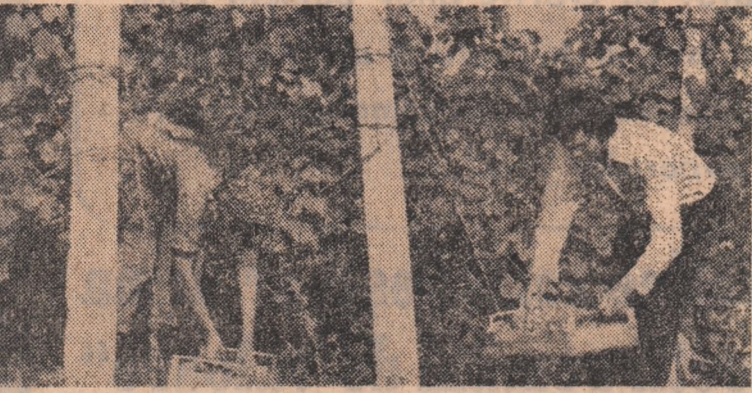
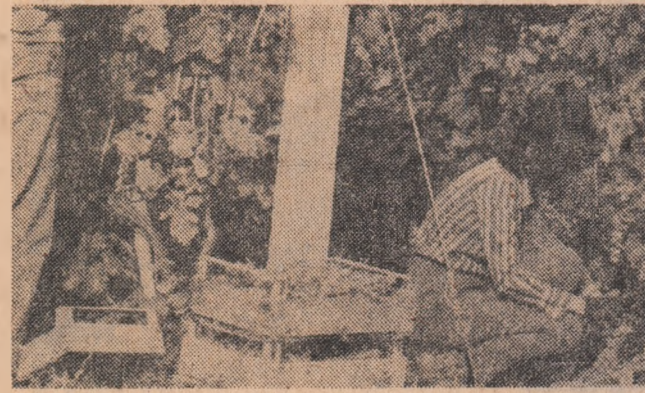
● Ziua record a campaniei în județul Vrancea a fost 24 septembrie: 21.061 elevi și studenți au recolat 2.194 tone de struguri ● Urmează, ca rezultate, 30 septembrie: 18.905 elevi și studenți au recolat 2.194 tone de struguri ● 340 de elevi au mai recolat 80 de tone de sfeclă ● 2.643 tineri au participat la lucrări de preînt, depănșut, recolat și încărcat porumbul ● Alți 979 elevi au strîns 90 de tone de fructe ● 669 elevi au raportat și recoltarea a 15,5 tone de legume ● 931 de elevi au mai strîns furaj, tutun, floarea-soarelui, au sortat cartofi, au cistizat struguri, SPERĂM CĂ ZIUA DE 24 SEPTEMBRIE SĂ SE REPETE ÎN FIECARE ZI, mai ales că sîntem în octombrie, deja, iar campania recoltării este încă departe de a se încheia ● Adevărată muncă a uteciștilor, sub semnul mobilizării exemplare. Trebuie să dea numai zicere record ● Este sarcina organelor și organizațiilor U.T.C. Și mai sînt de recolat porumbul, strugurii, fructele, legumele, soia, de însămișat orzul, grîul și... Deci, la treabă!

MARE MAI ESTE — PENTRU UNELE ORGANIZAȚII U. T. C. — MICA VACANȚĂ

Vă propunem o perspectivă înedită — campania agricolă în toamna văzută din ochii vieții de fiecare zi a unei organizații U.T.C.

Să ne precuzăm motivele. Acești elevi și studenți care au îmbrăcat, pentru cite o serie de zile, hainele revoluționare de tineret. Ei acțiunea și în aceste împrejurări în calitatea de uteciști, în calitatea de tineri comunisti. Într-un fel anume participarea, valoarea și eficiența acestei participări dă măsura însăși a nivelului pe care munca organizațiilor U.T.C. din care face parte l-a atins, oferă muncii de viitor acestor organizații temeuri și repere noi. Problema este: ce anume activitate desăzoară, ce viață proprie trăiesc organizațiile U.T.C. în campania agricolă de toamnă?

Stăm de vorbă cu citiva secretari de organizație, elevi la Liceul industrial nr. 3 din Focșani. Întrebarea este: una singură numiți un exemplu de activitate specifică organizației voastre pe care ați desfășurat-o în aceste două săptămîni. Consemnăm diverse maniere de a răspunde. Mariana Munteanu, secretara organizației U.T.C. de la clasa a X-a C (din ale cărele... perle am mai citat într-un grupaj alăturat), face un vizibil și neplăcut efort într-o recunoaștere deschisă adevărul și a-măscă după vorbe goale. De

ce oare trebuie neapărat un utecișt, încă copil, să facă asemenea „sforțuri pentru a dirapa realitatea și a-și asigura propria inactivitate asta este greu de spus. Mai sinceră este Steluța Soare, colega ei de la clasa a X-a B, care recunoaște că pentru viața proprie-zisă de organizație zilele de tabără au fost pur și simplu... zile de vacanță. Cu excepția carucului de dimineață, nu prea își amintesc de vreo altă acțiune. A da, au fost seri de dans, au fost vizionări de filme, deci, noi putem să spunem că n-a fost activitate? Bineînțeles, tinerii trebuie să se distreze, dar oare asemenea activități epuizează întreaga paletă de inițiative și acțiuni aflate la îndemina, chiar în aceste condiții de campanie, a fiecărei organizații U.T.C.? Bineînțeles că nu. Mai mult, Steluța recunoaște că ar fi trebuit să se organizeze și alte activități? De parcă cineva ar fi trebuit să vină din afară, să pună umărul în locul ei al tovarășilor de organizație, iar ei să beneficieze pasiv și liniștit de această... infuzie de inițiativă.

Adevărul este că persistă la unele cadre de organizație, elevi mai ales, mentalitatea tutelară a muncii și muncii lor de către unele cadre didactice. Eloquent este faptul că întrebînd-o pe Mariana Munteanu cum anume au sprînjit tovarășele cadre didactice aflate în tabără inițiative și

(UNII) PĂRINȚI CU COPII ÎN CAMPANIE...

În ferma nr. 15, inginerul Costică Desagă, cum am mai spus, se declară multumit de activitatea celor 88 de studenți de la I.M.F., Facultatea de medicină generală. Nu tot așa de încântat s-a arătat Ozaici a fost o încălcare a regulamentului de ordine interioră care, pentru moment, a alarmat comanda-mentul taberei de muncă. Paralel cu prezenta mamei și a bunicii în apropierea plăntărilor ale pier, randamentului Ozaici a fost pe băncile facultății viitorii specialiști nu se pregătise temetic pentru meseria de... mai sînt chiar exagerată a unor părinți nu numai că nu serveste tinărului — care, în-tre noi fie vorba nu-mai sînt chiar copilași la 19—20 de ani — dar nu serveste cu nimic copil-matului de muncă. Alți studenți, tot pe obrazul și burzarul părinților, ne-a spus tovarășul George Gheorghid, secretar al Comitetului județean prin muncă.

TRĂGÎND LINIE ȘI ADUNÎND...

Este mai puțin important pentru investigația noastră să se încheie cu senințe implacabile, cu concluzii definitive. Totuși, faptele sînt cele pe care le-am relatat, iar unele constatări se impun de sine. Trăgînd linie și adunînd iată, deci, ce am reținut:

● Tinerii, fie că sînt elevi fie că sînt studenți, doresc în covîștoarea lor majoritate să muncească, să ajute concret la strînsul recoltelor. Nu se plîng de greutăți, nu dau bir cu fugiții decit foarte rar, lucrează disciplinat, conștient, fac lucruri de Vrancea o intervenție mai promptă și mai eficientă în educarea educatelor (prin mijloace specifice) aflați în campanie. Pentru binele tuturor, al elevilor și al recoltelor.

● Ne-am permis, pe această cale, să sugerăm Inspectoratului școlar județean Vrancea o intervenție mai promptă și mai eficientă în educarea educatelor (prin mijloace specifice) aflați în campanie. Pentru binele tuturor, al elevilor și al recoltelor.

Pagină realizată de: MIOARA VERGU-GRINJI, C. ȘERBAN, VALERIU TANASOF

„Cultivind consecvent spiritul obiectiv, stiintific, in judecarea valorilor literare, manifestind exigenta principala fafa de lipsurile si fenomenele negative din sfera creatiei, critica trebuie sa incurajeze cu pasiune orientarile pozitive, valorile autentice, sa constituie un sprijin real in dezvoltarea literaturii noastre noi, revolutionare”

NICOLAE CEAUȘESCU

OPINIA LITERARA SI ARTISTICA

OPINIA LITERARA SI ARTISTICA

PERMANENȚA POEZIEI PATRIOTICE

„Frumosul și adevărul pot și trebuie să crească îngemănate, inseparabile chiar. Același sentiment generează atât patriotismul cit și politicul: increderea în posibilitățile nemărginite ale omului de a se modela lăuntric”

Incidența cu politicul

Poezia politică definește ipostaza concretă a lirismului de sorgine patriotică. Corelația lor profundă poartă în urmăria aproape didactice în Scrierile III. În fond, aceeași împulsare de apartenență la o vatră spirituală, la o etnie înconfundabilă generează atât patriotismul — ca atitudine generală — cât și coborirea sa în imediat politicul. Nu poate fi vorba de o poezie politică fără o perspectivă a istoriei naționale, fără temeinicia unor raportări la trecut și prefigurarea semnelor viitorului. Chiar un pamflet în versuri, conține în subzidiu o comparație între cu ziora unui timp revoluționar. Poezia politică este schema inoperantă a unor răfăleli minore, partizane. un catalog de nemulțumiri personale. Poetul trebuie să înțezească în materia realului genurile maiore, evoluția unui destin colectiv, nu să-și clameze deziluziile individuale. Nu credem că o poezie politică poate exista fără o identificare cu aspirațiile unei nații. Simplele observatii de moment nu sînt încă lirism veritabil. Se mai crede de cu nevădit că micile exemple „îndrăznete”, curajul bine rezizat vor face dintr-un text o creație de colostrare politică. Altă prețiozitate e să aeriul festivitat, ceremonios ar fi obligatoriu o emblemă a obținuturilor politice. Dimpotrivă, o poezie politică rezistentă estece are nevoie de o vibrație necircumstanțială (chiar dacă pornește inevitabil de la circumstanțe) aducind un patos lucid, întemțor, o împelzie și reasare a lucrurilor în făsușurile firești ale adevărului. Adevărul poezic este în tulburarea apelor incrementale în lentoarea convențiilor, o divulgare a măștilor și exerscencelor de pe trunchiul social. Poezia politică trebuie să promoveze asemănarea în lăuntru, în identități nu valori usorate care se sparg la mal. Nu repetind versificat, simplificator imperativ

ale vremii noastre devenim poezi politici, nici eu nici răbuniri de moment strecurate printre rinduri. Dar câtă îndreptățire pot avea conturarea unor procese sufletești tensionate, racordate politicii, valorizarea unor sentimente generoase și austere în nobila lor adevădune, ca expresie a nevoii de dreptate și echitate socială, ca răspunsuri la imperativul vieții în care trăim. Poezia patriotică are un grad sporit de dificultate, deoarece pretinde o conștiință clarvăzătoare, o mare putere de abstracție, inteligența discernerii sociale, demitificării sale întimpitice, o certitudine inspirată de o etică în adincimile unei sensibilități etnice. Un poet politic este emanția conștiinței unui popor. Deceniul nostru a înregistrat o altă direcție, mult mai nuanțată, a politicii literare — să spunem — poezia de entuziasm militant din epoca anilor '50-'60. Anagjarea straiurilor de adincime la locul unui act de prezență demonstrativă. Poezia patriotică și politică are în zielele noastre o mai mare putere de influențare a scriitorului pentru că a crescut substanța sa ideatică și s-a rafinat estetic. Cu Adrian Păunescu și Ion Gheorghe și-a recucerit publicul, oricum sceptic, datorită abundenței unor hagneti și talentat versificatorii fără personalitate. Desigur, nu toți autorii sînt născuți în zodia marilor oratori politici, dar o deschișare mai accentuată spre social poezii de azi, indiferent de generație sau de modalitatea practică. Poemela un birtea lor serată, timpul necesar decontării unei opere literare nu poate fi accelerat. Poezia patriotică pare a fi o poezie a maturității creatoare (nu a virșitei biologice), o încercare sublimă de a formula nu doar atitudinea ei și ideal politic. Reghidrea unor noțiuni cum sînt:

patria, omul contemporan, destinul planetei noastre, semnificația civilizației actuale, raportul dintre cultură și natură, devine tot mai mult o datorie morală și politică. Mai mult ca niciodată depindem unii de alții și politicii trebuie să mijlocească dialogul. Un dialog al pămînturilor. Alteceva decît imaginea unei individualități exacerbată, lirica politică se constituie drept expresia vremii pe care o trăim și care trăiește în noi. Nu ne locuim numai numele, ci patria însăși. Realul este conținut în orice operă de artă validă estetic, așa cum izvorul este conținut în apa rurilor și a fluviilor, intrind în „judecata mării”. S-au dovedit precare atîtea prejudecăți care vedeau în poet un ins izolat, ori o anarhie pitoresc-uzurată, desprinsă de semnificațiile unor transante optiuni politice. Chipul poetului poate fi și chipul omului înclinat pe stradă. El nu trăiește altundeva, ci în mijlocul nostru, în ambianța psihosocială a vremii de acum și vrea să o reprezinte, nu să o falsifice. Declinul poeziei de salon nu mai miră pe nimeni. Cătorii nostri sînt cu frumusețea în sine nu e suficientă, să adevărul are o fascinație mai durabilă, prin intermediul valorilor estetice. Pentru că frumosul și adevărul pot și trebuie să crească îngemănate, inseparabile chiar. Despărțirea lor echivalează cu o demisie a conștiinței politice, artistice deontologice. Din sfera mai largă a patriotului, politicul nu se desprinde decît aparent, pentru a deveni eficient, aproape practic. Același sentiment generează atât patriotismul cit și politicul: increderea în posibilitățile nemărginite ale omului de a se modela lăuntric.

ADRIAN POPESCU

Gînduri despre metafora tutelară

MIHAI BENIUC:

„Am sesizat și eu că, uneori, se lasă să se înțeleagă cum că astăzi poezia patriotică ar fi depășită sau că tematica ei ar aparține exclusiv trecutului, ceea ce înseamnă a o exclude din prezent. Eu cred, orice și oricît s-ar mai spune pe această temă, că instrînarea de patriotizm fundamental, de experiență, ta, a lumii din care vii, de viața poporului tău cu toate necazurile și bucuriile lui, de evenimentele, istorice ori nu, pe care le-ai trăit tu și ai tei reprezintă o rupere de însăși esența poeziei, a existenței umane pline de un sens. Poezia este expresia sufletului unui popor prin evenimentele pe care le-a trăit, la care n-a luat parte ca spectator, ci făcîndu-le, realizîndu-le, sacrificîndu-se ori de cîte ori patria, interesele ei majore, i-au cerut acest lucru. Într-un eseu, englezul T.S. Eliot spune că poporul a cărui poezie începe să se stingă este el însuși pe cale de dispariție: poezia face parte integrantă din sufletul poporului, de unde nu poate fi ruptă. Ea există în aspirația neîmpuzabilă spre o lume mai bună. Este oare demodat ceea ce eu gîndit, au făcut și au scris marii poeți patrioți, Eminescu în primul rînd? Nu numai poezie de dragoste au scris acești poeți. Nu cred că există scriitor mare care, în esență, să nu fie patrioț. Chiar și poeții de o valoare mai mică, de un talent mai unilateral, cum ar fi, la noi, Șt. O. Iosif, au scris o bună poezie patriotică. Este adevărat, aceasta nu se scrie ușor, e poate genul cel mai dificil, se poate chiar ca din compoziția misterioasă a unui talent să lipsească această coardă (care nici nu trebuie să fie numai de bronz). Dar a privi cu neîncredere ceea ce nu poți face mi se pare o vedere meschină, egoistă. Conținutul patriotic al poeziei este, cred eu, garanția vieții ei viitoare”.

ADRIAN PĂUNESCU:

„Una dintre cele mai frumoase și mai morale idei, care au obsadat și obsedează conștiințele acelor oameni care-și iubesc țara și propriu lor conștiință, este ideea că nu există patriotism în contumacie. A fi patrioț înseamnă a fi prezent. La bine și la greu. Totdeauna. Patrie este singurul mediu rentabil al celor ce se consideră patrioți. Nimeni nu poate săpa o fîntînă, decît dacă ia o cazma, găsește un loc și se apucă de săpat fîntîna. Cazmalele nu sapă singure, izvoarele nu se arată singure. Nu există patriotism în contumacie.”

IPOSTAZĂ ESENȚIALĂ A RĂSPUNDERII CRITICE

O rîce cuvînt se uezază printr-o folosire prea mare în procesul vorbirii și se vinează printr-o insistență excesivă asupra conținutului său semantic. Folosind prea mult un cuvînt, veți ajunge ușor în situația personajului lui Ibsen, Peer Gynt, care căușind, odată, esența cepii, a desfoliat-o, strît cu strît, pînă cînd gustosa leagănă a dispărut total. Așa procedează unii cînd discută despre noțiunea de poezie patriotică; scormonesc atît de insistenț după esența ei pînă cînd ajung la referința concluzie că ea n-ar exista că o categorie estetică de sine-stătătoare sau că a existat cîndva, în alt climat intelectual, dar acum a dispărut, ori s-a degradat într-atît încît a devenit dintr-o legumă o buruiană și o trafezăză ca atare. Același, fie cînd o „crează”, fie cînd o „comentează”. Alții, chipurile, mai receptivi la realitățile epocii, o acceptă ca pe o omniprezență în tot ceea ce e și valoros din punct de vedere artistic. Ei cred că tot ce e frumos e și patrioțic. În alții o suportă remanent ca pe un fel de malum necessarium, manifestînd o excesivă îngăduință față de orice plătitudine, de orice verbiag punctat cu cuvintele: țară, popor, strămoși, istorie, eroi sau toponimii al pămîntului românesc. E și aceasta un mod de a nega, în fond, poezia patriotică.

Poezia patriotică există mai întii ca o formă specifică de exprimare a unei trăiri distincte, ca o realitate estetică bine definită, ca o căutare de sine, ca o subliniere a identității naționale, a apartenenței la un anumit popor, la o anumită limbă, civilizație și cultură, la un alstem de valori etice și estetice, la anumite idealuri politice și sociale. Ea e o stare de spirit care nu se manifestă neapărat în funcție de sărbătorile naționale și de un anume calendar exclusiv istoric. Ea se exprimă într-o clipă sublimă sau cum se poate exprima

prin sentimentul eternității. Ea are modalități estetice proprii de exprimare, dar și note comune cu poezia în genere, așa cum poezia de dragoste sau filosofică poate conține, și conține adesea și note patriotice, firește nuanțate într-un mod cu totul specific.

Ca orice specie și gen literar, ca orice realitate estetică, ea are un caracter istoric și dialectic, aflîndu-se într-o permanentă devenire. Sfera ei semantică, mijloacele ei de expresie artistică se îmbogățesc și se nuanțază continuu, urmînd evoluția generală a gusturilor și a literaturii. În cîmpul ei semantic intră astăzi mult mai multe atribute și atitudini decît intrau pe vremea lui Grigore Alexandrescu, Cihoca, Holinteanu sau Alexandru. În sensibilitate, mentalitate și viațuina poetului de azi care scrie poezie patriotică s-au produs mutații semnificative de viațuine și expresie, ignorate adesea de o parte a criticii literare, inclinată să judece, nu o dată, sub povara multor prejudecăți. Trebuie să recunoaștem că poezia patriotică, atît de insistenț cerută de marea publică, nu se bucură întotdeauna de un tratament corespunzător din partea criticii literare și a poezilor autodeclarați rafinați, esteti, moderni, „subțiri”. În fața unei atari situații nu e indicat să reacționăm administrativ, cu etichetări neargumentate. Așa cum nu toți poeții pot scrie poezie patriotică de înaltă valoare artistică, nu toți criticii o pot gusta în chip sincer. Unora nu le place poezia patriotică, așa cum altora nu le place lirica filosofică. Alții s-au ars o dată — cum am mai spus — cu zeama proastă a poeziei patriotarde, superficiale, lozincarde și acum sufliă și în iaurt și în smîntînă. Alții și-au făcut un program din ignorarea tradiției literare, și poezia patriotică se înscrie organic într-o asemenea tradiție progresistă, militantă.

ION DODU BĂLAN

„Dacă istoria este tolerantă, citeodată, cu erorile unor oameni care au fost structuri creatoare puternice, istoria literaturii are mult mai puțină milă. Nu-ți este iertat niciodată să exprimi în forme neinspirate aleanul sau elanul poporului tău”.

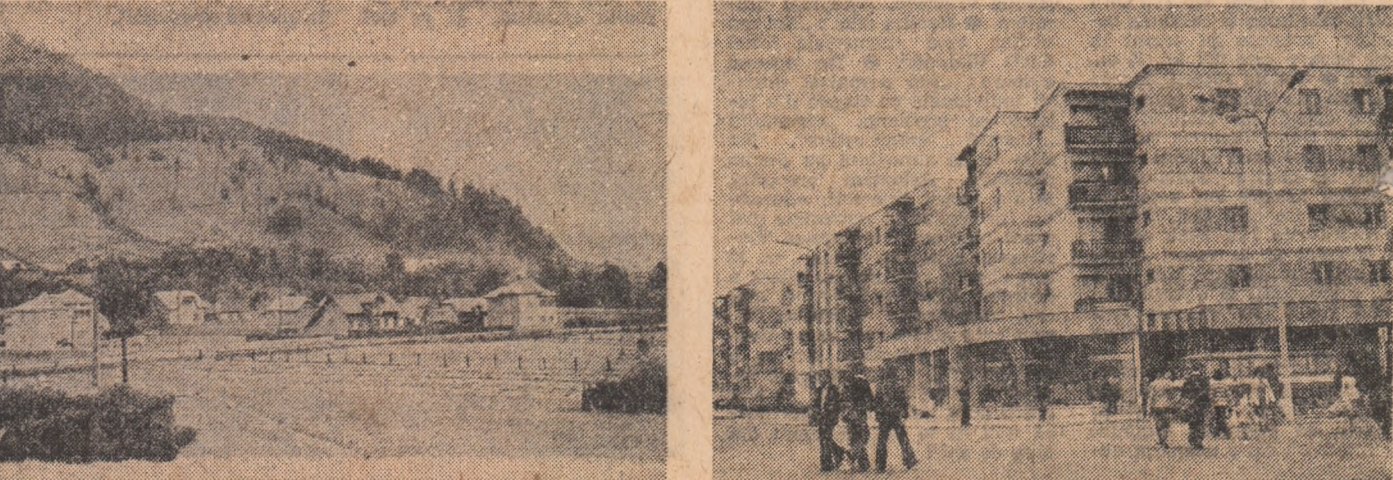
O antologie a poeziei patriotice românești ar urma să-i cuprindă pe mai toți poeții români de valoare

— Intrucît ne-am propus să discutăm despre poezia patriotică, voi începe cu o întrebare care preocupă pe mulți creatori și cititori: există o specificitate a „genului” patriotic în poezie? Poezia de calitate este, după opinia mea, un gen artistic. Patrioțic, marli artiști au fost, o știe oricine, și mari patrioți. Dacă stau să mă gîndesc bine o antologie cuprinzătoare, alcătuită cu gust, din poezia patriotică românească ar urma să-i cuprindă în mod necesar pe mai toți poeții noștri înzestrați din toate timpurile. Nu este neapărat obligatoriu, să ai, în ordine estetică, plămîni lui Goga sau Păunescu pentru a scrie o poezie patriotică bună. E destul să spunem aici că pînă și Ion Barbu a scris acei binecunoscut Bălcescu murid. — Imi permit să vă contrazic aici. Firește, poezia patriotică bună trebuie să fie în primul rînd poezie pur și simplă. Aceasta nu înseamnă că nu există o specificitate a genului însuși. Cîm conștient că se poate defini, ca să zice așa, portalul dintre „comandații socială” și valoare în artă? Și, desigur, întrebarea mea vizează în primul rînd aici regimul poeziei patriotice. — Poezia este o expresie imediată a unei stări de spirit a poporului. În buna tradiție a presei românești (tradiție în care cred cu toată convingerea), poezia a fost întotdeauna solicitată să dea glas cu instrumentele ei specifice aspirațiilor noastre, de atunci. Pentru că încreșta însă și fie de valoare necesar să se producă o întreprindere ca să spun așa, între tema care i se reclamă creatorului și tipul său de sensibilitate, de înzestrare artistică în funcție de statură. Tocmai fiindcă poezia patriotică are o importanță majoră este cu totul de neuzat obiceiul, atît de frecvent încă, de a se face

loc în coloanele publicistilor semnăturilor unor veletari care numai pe această cale au prilejul să fie publicați. Nu înțeleg, de asemenea, procedul unor poeți înzestrați, remarcabili unii dintre ei, de a scrie compuneri facile, ocazionale, în sensul rău al cuvîntului, ca și cum ar trebui să îndeplinească o obligație, texte pe care ei însiși le lasă înmormintate în publicațiile unora sau alții. Nu trebuie să omitem că atunci cînd și al cătusele sumarelor unor volume acesti creatori oocesc cu grijă să introducă tocmai compunerile despre care vorbesc. Se naște inevitabil o confuzie atunoi. S-ar spune că autorii în cauză nu și-au introdus lucrările respective fiindcă acestea aparțin genului despre care vorbim; așadar, ca să mă exprim mai limpede, fiindcă aparțin acestui gen, ar fi și preste. Lucrurile în realitate nu stau deloc așa: ele sînt proaste fiindcă au fost scrise în pripă, în absența oricărui spirit de exigență, împlicînd în absența considerării venite a exigențelor pe care poezia patriotică însăși le reclamă. — Există un raport necesar între tipul de sensibilitate al unei epoci și valoare? Sigur că trebuie să fie „sinerom” cu sensibilitatea timpului. Este umitor să constatăm că în poezia de astăzi de dragoste, au cam dispărut — chiar și la autorii noi înzestrați, care preferă să imite modele mai recente — părerile, rîndunelele, luna toată recuzita care teroriza imaginația poetilor de acum un secol și mai bine, în poezia politică de astăzi prezența unor tipare desuete de face simțită mult mai apăsător și trespăzire urșurita cu care redacțiile și editurile incurajează atari produse. Poetul își tot măturșeste dragostea față de patrie, în loc de

ternică poezie patriotică a lui Ion Gheorghe și comentariul are un caracter preponderent stilistic. Lui Adrian Păunescu, autor a unor memorabile versuri de inspirație civică și patriotică, unii comentatori se limitează să-i măsoare silabele în loc să se precupețe de încadrarea ideatică a versurilor sale de felul, mai bine spus, în care poetul reușește să scrie o lirică patriotică de valoare tocmai fiindcă surprinde într-un chip profund, cu mijloace proprii artistice, în sensul cel mai organic al cuvîntului universul de trăiri, de probleme, de indoieli, necazuri și aspirații ale noastre, ale contemporanilor săi. Am mai spus-o și nu cred inutil să o repet: Nichita Stănescu a publicat cîndva, o excelentă poezie, Măntărea în lup. În esență, poetul vorbește despre o constanță a firii poporului nostru: caracterul blajin, pasnă (gata Mioritică) atunci cînd apar perturbatiuni, cîm comunitate națională este zgîndărită din afară cunoaște în chip necesar întru chipa unei atitudini bărbătești, de energie, de combativitate. De aici și titlul titlului poemului. Cit de lirică a știut marele creator să reliefeze atare dominantă și cit de puțin, necerțător de puțin, a intrat în atenția criticii această excepțională poezie a sa! — Aș sesiza aici o oarecare contrazicere față de ceea ce afirmăm la începutul convorbirii noastre. Ar exista asadar o specificitate a genului patriotic în poezie din moment ce limitează criticii în analiza ei o procedee stilistice ar fi o gravă carență. — Oricum, poezia patriotică, ca și orice altă elaborare în lirică, trebuie să fie mai întii poezie pur și simplă. Altfel nu merită nici o discuție, nici un menajament. Bunele intenții nu au cum să conteze aici.

— În legătură cu poezia patriotică, critica literară a oferit mereu imaginea unui fenomen de mimetism: printr-un mic paradox, demascarea șabloanelor respectivelui tip de poezie a devenit la rîndul ei un șablon”

„Comentind poezia patriotică, critica literară a oferit mereu imaginea unui fenomen de mimetism: printr-un mic paradox, demascarea șabloanelor respectivelui tip de poezie a devenit la rîndul ei un șablon”

E necesară clarificarea condiției unui gen de prestigiu

în legătură cu poezia patriotică, critica literară a oferit mereu imaginea unui fenomen de mimetism: printr-un mic paradox, demascarea șabloanelor respectivelui tip de poezie a devenit la rîndul ei un șablon. Dificultatea discurției a venit întotdeauna — chiar dacă reformulată explicit ca atare — dinspre conținutul semantic propriu-zis al titlaturii de poezie patriotică. Două aspecte sînt de luat în discuție: primul e de psihologie a scriitorului; celălalt tîne de nivelul mai complex al tipologiei literare. În cele ce urmează, le voi prezenta pe scurt pe amîndouă. În ceea ce am numit psihologie a „scriitorului” (am evitat, cum se vede, termenul mai clar de „creație”) intră problema transformării poeziei patriotice într-un produs de serie. Cu alte cuvînte, e vorba despre mutarea acestui tip de poezie din spațiul creației în spațiul de consum. Mecanismele psihologice care au putut conduce la o asemenea deplasare (s-ar putea spune: deturpare) nu sînt cine știe ce complicate. La nivelul textelor, Eugen Negrici a

analizat — într-un excelent articol publicat cu cîva timp în urmă în revista Amfiteatru — paradigmele puse în valoare de această producție de serie: stereotipul, bagaj de rime și așa mai departe, dînd imaginea unei stereotipii puse în mișcare pe scară largă. În această privință, lucrurile sînt de multă vreme în discuție. Pînă la un punct, fenomenul e similar celui care se înregistrează în anii '50 și '60 în materie de folclor nou. Astăzi, lucrurile au fost puse la punct și cunoscutele categorii de așa-zise producții folclorice au fost scoase din circulație.

Al doilea aspect despre care am vorbit, cel care tîne de nivelul tipologiei literare, are implicații mai interesante. E vorba de fapt să zică formula de poezie patriotică? În ce moment o poezie — de pildă — despre na-

tură devine poezie patriotică, în noțiunea de patrie intrînd evident și natura? Păstrînd exemplul, e știut că titulatura de „poezie a naturii” circula, delimitînd un spațiu la rîndul lui încert: căci, atunci cînd imaginea cadrului natural e străbătută, să zicem, de siluetele unor tineri îndrăgostiți, poezia în cauză e definită ca erotică și atunci cînd vorbim despre poezia erotică eminesciană. Începe să se vadă din cele spuse pînă acum că dificultatea vine din întreprinderea și împlinirea temelor poetice. Cînd vorbim despre poezie patriotică, a naturii, erotică sau de inspirație istorică, ne raportăm implicit la o tipologie tematică. Însă nici o poezie bună nu oferă o singură temă, poezia nefînd — e un truism — această — ilustrare didactică a unui anume lucru pre-stabil. „Harta” tematică a poeziei nu poate fi tot atît de precisă cum e de pildă, cea a tipurilor de versificație (vers clasic, vers alb, vers liber) sau cea a formelor fixe (sonet, gazel, rîndă și așa mai departe). Aceste din urmă exemple tîn de niste ti-

ION BOGDAN LEFTER

factor activ în lupta pentru făurirea unei lumi a păcii, mai bună și mai dreaptă

Vizita delegației U. T. C. în Statele Unite

WASHINGTON 2 (Agerpres). — Tovarășii Nicu Ceaușescu, secretar al C.C. al U.T.C., șeful delegației Uniunii Tineretului Comunist, care face o vizită în S.U.A., s-a întâlnit cu Harry Morgan, președintele Fundației Americane „Ambasadorii prieteniei”.

În cadrul convorbirii care a avut loc cu acest prilej au fost evidențiate buna colaborare răsăritească în U.T.C. și fundația „Ambasadorii prieteniei” vizite reciproce organizate sub egida celor două organizații, care au servit întărirea prieteniei dintre tinerii români și americani. Au fost discutate amenințările de dezolare, și continuarea, a colaborării menite

să ducă la mai buna cunoaștere și apropiere între generațiile tinere din România și S.U.A., pe un plan mai larg dintre popoarele române și americane.

Totodată, a avut loc un schimb de vederi cu privire la unele probleme actuale internaționale al tineretului, proclamat de O.N.U. în urma unei inițiative a României, și poate avea pentru intensificarea preocupărilor guvernelor de soluționare a problemelor actuale interesată ținând generațiile, pentru dezvoltarea largă a contactelor dintre tinerii de pretutindeni, de natură să contribuie la întărirea păcii, prieteniei și înțelegerii între popoare.

Preocuparea generală față de criza economică mondială

Incheierea reuniunii anuale a F.M.I. și B.I.R.D.

WASHINGTON 2 (Agerpres). — Corespondența de la Roma lui Căpăescu: Vineri a luat sfârșit cea de-a XXXVI-a reuniune anuală a Fondului Monetar Internațional și a Băncii Mondiale pentru Reconstrucție și Dezvoltare, care a dezbătut, timp de trei zile, probleme economice și monetar-financiare pesante ale actualității. Dezbaterile au evidențiat preocuparea generală față de situația economiei mondiale, caracterizată prin serioase dezechilibre, persistența fenomenelor de criză și accentuarea subdezvoltării, spirala somajului și inflației, extinderea măsurilor protecționiste și puternice perturbări ale activităților monetare și financiare, care îndreptățesc aprecierea că niciodată, în întreaga perioadă postbelică, amenințările s-a găsit într-un moment atât de dificil.

Au fost scurte alocuțiuni finale ale directorilor generali ai F.M.I., J. de la Rosiere, președintele Băncii Mondiale, A.W. Clausen, și Valentin Armandiș Elgueta (Uruguay), președintele reuniunii, care au făcut un scurt bilanț al lucrărilor, exprimând speranța că, prin eforturi comune, problemelor abordate li se vor putea găsi soluții echitabile, în avantajul tuturor națiunilor.

Lucrările reuniunii au evidențiat o dată în plus că esențialele soluții își pot afla realizarea numai prin restructurarea, radicală a activității relațiilor economice internaționale, bazate pe înegalitate, pe exploatarea celor slabi de către cei puternici — prin edificarea unei noi ordini economice în lume. Numai pe această cale se poate asigura progresul tuturor națiunilor și, în primul rând, al celor rămase în urmă datorită dominației și asuprii străine.

O frîm dintre cele mai importante în calea acestui proces o constituie, cum astăzi înseamnă dezbaterile celor două organisme financiare internaționale, creșterea exagerată, cu mult peste orice limite rezonabile, a ratelor dobânzilor, măsura practică în special de S.U.A., în ultimii doi ani; potrivit sursei F.M.I., dobânzile pe piața financiară americană au crescut, practic, de trei ori. „Este o situație de natură să periclitze serios posibilitățile de dezvoltare ale lumii în general, și ale țărilor răsărite în urmă în special, reducând ritmul de creștere a capacității productive și orientând investițiile spre zonele cel mai puternic dezvoltate ale globului”, arată pe bună dreptate, reprezentantul studenților, Maurizio Davallo Guevara, care evidențiază astfel unul dintre marile paradoxuri ale vremurilor noastre.

În rândul anomaliilor actuale situații au fost menționate, între altele, marile fluctuații ale cursurilor de schimb valutare, ridicarea de noi bariere protecționiste de către țările dezvoltate și sporierea prețurilor la mărfurile prelucrate importate, creșterea continuă a deficitului balanței de plăți a țărilor în curs de dezvoltare nereproductoare de petrol, care, de la 30 miliarde de dolari — în 1978, va atinge, până la sfârșitul anului în curs, 97 miliarde de dolari. Pe bună dreptate, s-a remarcat în cursul dezbaterilor reprezentantul Greciei, Xenophon Zolotas, că perturbările monetare au contribuit la crearea unei climat internațional de incertitudine și dezordine.

Acest climat afectează, într-o măsură sau alta, un foarte mare număr de țări, inclusiv dintre cele dezvoltate din punct de vedere economic, fiind semnificative iritarea și preocuparea — termeni utilizați într-un buletin

România la Targul de la Bagdad

BAGDAD 2 (Agerpres). — La Bagdad s-a deschis cea de-a 18-a ediție a Targului Internațional.

La festivitatea de deschidere a participat Elna Yasmin Ramadan, prim vice-președinte al guvernului irakian, alte oficialități. România este prezentă la țirg cu un pavilion în care sînt expuse produse ale industriei construcțoare de mașini, electrotehnică, chimică, materialelor de construcție, usoaară, agriculturii și ale cooperării mestesugărești. Pavilionul țării noastre s-a bucurat de o apreciere deosebită, fiind vizitat de numeroase oficialități, reprezentanți ai firmelor irakiene și străine, de un număr public.

De deschiderea țirgului au fost prezenți Ioan Florea, ministrul economiei, fosteșilor și materialelor de construcție, Ion M. Nicolae, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior și cooperării economice internaționale, precum și Mihai Diamandopol, ambasadorul țării noastre la Bagdad.

De presă al F.M.I. — chidă a unor parteneri ai S.U.A. — Franța, Japonia, R.F.G. și Anglia — față de impactul negativ al creșterii nivelului dobânzilor practicate pe piața americană. Într-una din alocuțiunile sale, ministrul francez al economiei și finanțelor, Jacques Delors, s-a referit, în cuvinte aspre „la gravitatea riscurilor cu care este confruntată comunitatea internațională, pe de o parte prin destabilizarea primediodică a țărilor în curs de dezvoltare, care se prăbușesc sub povara datorilor, iar pe de altă parte prin faptul că în țările în curs de dezvoltare se manifestă somajul, inegalitățile crescînde și desperarea unui tineret care bate în zadar la porțile pieții muncii”.

În mod legitim s-a făcut auzită părerea că o asemenea situație nu poate fi acceptată. „Nu putem fi victime pasive ale istoriei”, spunea în acest context Ghulam Ishaq Khan, reprezentant al Pakistanului. „Noi, toți cei adunați aici, avem mandatul de a contribui la făurirea unei ordini mondiale mai puternice. Acest lucru nu poate fi realizat dacă nu există o colaborare echitabilă între țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare”, a subliniat el.

Pentru asemenea colaborare a pledat în plenul respectiv România, inclusiv la reuniunea de la Washington a celor două organisme financiare internaționale. Poziția și propunerile constructive ale țării noastre privind căile de remediere a actualului marasm economic mondial, între care se înscrie la loc de frunte propunerea de a se stabili un nivel rezonabil al dobânzilor, cu înlesniri speciale pentru țările în curs de dezvoltare, s-au bucurat de un ecou pozitiv. Insași faptul că, practic, nu au existat intervenții în care problema dobânzilor să nu fie evocată într-un fel sau altul dovedește că această propunere vine în întâmpinarea unei cerințe reale a vieții economice internaționale. Se poate spune că, prin întreaga sa desfășurare, reuniunea F.M.I. și a Băncii Mondiale a oferit un cadru necoastat în sprînjul justiției și viabilității propunerilor românești

Pentru asemenea colaborare a pledat în plenul respectiv România, inclusiv la reuniunea de la Washington a celor două organisme financiare internaționale. Poziția și propunerile constructive ale țării noastre privind căile de remediere a actualului marasm economic mondial, între care se înscrie la loc de frunte propunerea de a se stabili un nivel rezonabil al dobânzilor, cu înlesniri speciale pentru țările în curs de dezvoltare, s-au bucurat de un ecou pozitiv. Insași faptul că, practic, nu au existat intervenții în care problema dobânzilor să nu fie evocată într-un fel sau altul dovedește că această propunere vine în întâmpinarea unei cerințe reale a vieții economice internaționale. Se poate spune că, prin întreaga sa desfășurare, reuniunea F.M.I. și a Băncii Mondiale a oferit un cadru necoastat în sprînjul justiției și viabilității propunerilor românești

Întîlnire a reprezentantului P.C.R. cu secretarul general al Partidului Comunist din Marea Britanie

LONDRA 2 (Agerpres). — Tovarășul Ion Coman, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., s-a întâlnit cu Gordon McLennan, secretar general al Partidului Comunist din Marea Britanie, cu ocazia participării la lucrările celei de-a 80-a Conferințe naționale a Partidului Laburist.

Cu acest prilej, din partea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, au fost transmise un salut cordial și cele mai bune urări secretarului general al P.C.M.B., comunistul britanic.

Mulțumind, Gordon McLennan a rugat să se transmită din partea sa și a comunistilor britanici un cald salut tovarășului Nicolae Ceaușescu, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., și a comunistilor din Marea Britanie.

În cursul întîlnirii au fost discutate unele probleme ale mișcării comuniste și muncitorești internaționale, subliniindu-se necesitatea întăririi unității acesteia, pe baza principiilor stimei și respectului reciproc, egalității și autonomiei

fiecărui partid, a soluționării problemelor dintre ele pe calea discuțiilor prietenești, în spiritul intereselor generale ale celor ce muncesc, al creșterii progresului și socialismului.

Exprimîndu-se satisfacția pentru bunele relații de prietenie și colaborare statornicie între Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Marea Britanie, de ambele părți s-a relevat dorința de a se acționa în continuare pentru întărirea acestora, în folosul celor două țări, al cooperării dintre popoarele române și britanice, al cauzei progresului socialismului și păcii în lume.

Cu prilejul participării la lucrările Conferinței naționale a Partidului Laburist, tovarășul Ion Coman s-a întâlnit cu Ron Hayward, secretar general al Partidului Laburist, James Callaghan, fost prim-ministru, Alex Kitson, președintele Comitetului Executiv Național, Joan Lester, președintele Comitetului internațional al Partidului Laburist, James Johnson, președintele Grupului parlamentar britanic de prietenie cu România, precum și cu alți membri ai Comitetului Executiv Național, deputați și lideri ai unor uniuni sindicale din Marea Britanie.

Au fost abordate aspecte privind evoluția situației internaționale, subliniindu-se activitatea deosebită desfășurată de președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru promovarea dialogului politic, ca singura cale de soluționare a problemelor contemporane și au fost identificate noi posibilități pe linia dezvoltării relațiilor dintre cele două țări, în interesul păcii și colaborării între popoare.

Tovarășul Ion Coman a vizitat obiective economice și culturale istorice din orașul Coventry, înfrățit cu orașul Galați. Cu acest prilej, a avut o întîlnire cu Philip Robinson, Jorđul primar al orașului Coventry, și cu alți membri ai Consiliului municipal.

Tovarășul Ion Coman a vizitat obiective economice și culturale istorice din orașul Coventry, înfrățit cu orașul Galați. Cu acest prilej, a avut o întîlnire cu Philip Robinson, Jorđul primar al orașului Coventry, și cu alți membri ai Consiliului municipal.

Tovarășul Ion Coman a vizitat obiective economice și culturale istorice din orașul Coventry, înfrățit cu orașul Galați. Cu acest prilej, a avut o întîlnire cu Philip Robinson, Jorđul primar al orașului Coventry, și cu alți membri ai Consiliului municipal.

Incheierea vizitei delegației economice guvernamentale române în Iran

TEHERAN 2 (Agerpres). — La Teheran a luat sfârșit vizita întreprinsă de o delegație economică guvernamentală română, condusă de tovarășul Emilian Dobrescu, viceprim-ministru al guvernului, președintele Comitetului de Stat al Planificării.

La încheierea vizitei, conducătorul delegației române, împreună cu tovarășii Mehdi Tabei Banki, ministru de stat, șeful organizației planului și bugetului, au semnat un document în care sînt identificate căile și mijloacele de acțiune pentru a se alunge la o creștere importantă și echilibrată a schimburilor comerciale și la adîncirea și intensificarea cooperării economice în industrie, agricultură, transporturi, industrie petrolului și petrochimică, precum și în domeniile energiei și utilizării resurselor de apă, pe baze reciproc avantajoase.

Cele două delegații au exprimat dorința guvernelor lor de a extinde raporturile bilaterale în toate domeniile de interes comun cu convingerea că această serveste intereselor popoarelor române și iraniene.

Totodată, s-a subliniat faptul că la baza concilierii româno-iraniene sînt așezate principiile traicnice ale respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, al respectării dreptului fiecărui popor de a-și alege singur calea dezvoltării sale.

La semnarea documentelor au fost prezente persoane oficiale române și iraniene, precum și ambasadorul român la Teheran, Nicolae Ștefan.

La Teheran a luat sfârșit vizita întreprinsă de o delegație economică guvernamentală română, condusă de tovarășul Emilian Dobrescu, viceprim-ministru al guvernului, președintele Comitetului de Stat al Planificării.

La încheierea vizitei, conducătorul delegației române, împreună cu tovarășii Mehdi Tabei Banki, ministru de stat, șeful organizației planului și bugetului, au semnat un document în care sînt identificate căile și mijloacele de acțiune pentru a se alunge la o creștere importantă și echilibrată a schimburilor comerciale și la adîncirea și intensificarea cooperării economice în industrie, agricultură, transporturi, industrie petrolului și petrochimică, precum și în domeniile energiei și utilizării resurselor de apă, pe baze reciproc avantajoase.

Cele două delegații au exprimat dorința guvernelor lor de a extinde raporturile bilaterale în toate domeniile de interes comun cu convingerea că această serveste intereselor popoarelor române și iraniene.

Totodată, s-a subliniat faptul că la baza concilierii româno-iraniene sînt așezate principiile traicnice ale respectării independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, al respectării dreptului fiecărui popor de a-și alege singur calea dezvoltării sale.

La semnarea documentelor au fost prezente persoane oficiale române și iraniene, precum și ambasadorul român la Teheran, Nicolae Ștefan.

Intelegeri privind colaborarea româno-chineză

BEIJING 2 (Agerpres). — La Beijing a fost semnat planul de colaborare între Asociația de prietenie româno-chineză și Asociația de prietenie China-România pe anii 1982-1983.

Planul a fost semnat de prof. dr. George Ciucu, membru al C.C. al P.C.R., șeful delegației Asociației de prietenie româno-chineză, aflată în vizită în R.P. Chineză, și de Xie Bangding, vicepreședinte al Asociației de prietenie a poporului chinez cu străintătatea.

La ceremonia semnării au participat Wang Bingnan, președintele Asociației de prietenie a poporului chinez cu străintătatea, și Zhu Tunan, vicepreședinte al asociației.

Au fost prezenți Florea Dumitrescu, ambasadorul României la Beijing, și membri ai ambasadei.

Documentul prevede marcarea reciprocă a unor evenimente importante din viața politică și social-culturală a celor două țări, organizarea de expoziții, continuarea schimburilor de materiale și delegații, precum și alte acțiuni menite să stimuleze pe mai departe cunoașterea reciprocă, prietenia și colaborarea dintre cele două țări și popoare.

Comisia a examinat stadiul specializării și cooperării în producție și al livrărilor reciproce de utilaje pentru centralele nucleare pentru anul 1981-1982, precum și problemele producției și livrărilor reciproce pentru perioada până în 1983.

Sub președinția lui Waid Jumblatt, la Beirut a avut loc o reuniune a Consiliului Politic Central al Mișcării Naționale Libaneze. A fost examinată situația politică internă. Declarația adoptată la sfârșitul reuniunii lansează forțelor progresiste și democratice, întregului popor libanez apelul de a se uni într-un larg front național de salvare a țării și de a se pronunța împotriva acelor partide care, prin acțiunile lor, contravin intereselor Libanului.

Comisia a examinat stadiul specializării și cooperării în producție și al livrărilor reciproce de utilaje pentru centralele nucleare pentru anul 1981-1982, precum și problemele producției și livrărilor reciproce pentru perioada până în 1983.

Sub președinția lui Waid Jumblatt, la Beirut a avut loc o reuniune a Consiliului Politic Central al Mișcării Naționale Libaneze. A fost examinată situația politică internă. Declarația adoptată la sfârșitul reuniunii lansează forțelor progresiste și democratice, întregului popor libanez apelul de a se uni într-un larg front național de salvare a țării și de a se pronunța împotriva acelor partide care, prin acțiunile lor, contravin intereselor Libanului.

Comisia a examinat stadiul specializării și cooperării în producție și al livrărilor reciproce de utilaje pentru centralele nucleare pentru anul 1981-1982, precum și problemele producției și livrărilor reciproce pentru perioada până în 1983.

Securitatea și colaborarea în Europa — aspirație supremă a popoarelor continentului

Trăcind învățămintele ce se impun din istoria frământată a propriului nostru popor, citi și din experiențele tragice ale întregii umanități, partidul și statul nostru au făcut din acțiunea fermă, consecventă pentru înfăptuirea securității și cooperării în Europa, una din componentele fundamentale ale politicii lor externe. Rolul important, deosebit de activ și constructiv jucat de România socialistă, persoana de tovarășul Nicolae Ceaușescu în pregătirea, desfășurarea și încheierea cu succes a primei Conferințe pentru securitate și cooperare în Europa, își are motivația profundă în atașamentul fierbinte al poporului român față de idealurile de pace, colaborare și înțelegere între națiuni, față de cauza independentă și dezvoltării libere a fiecărui popor. Atașamentul logic și firesc, avînd în vedere că obiectivele grandioase stabilite de Programul și Congresul al XII-lea al partidului nostru, în vederea edificării societății socialiste multilaterale dezvoltate pe pămîntul României, nu pot fi înfăptuite decît în condiții de pace și securitate autentice, de independență și amniabilitate conciliantă internațională.

Preocupări similare animă, dealtfel, nu numai poporul nostru, ci și popoarele tuturor statelor semnatare ale Actului final de la Helsinki care, în această constatămînt, din cele mai înalte semnificații ale sale, a fost opera lor comună. Opera cîtorva ani de intense negocieri, purtate pe baza unor principii democratice, participarea țărilor cu entități de sine stătătoare, rotirea la conducerea lucrărilor, adoptarea tuturor hotărîrilor prin consens. Operă care demonstrează că în timp ce se creștea de la suspiciunea și confruntarea, caracteristică epocii „războiului rece” la o atmosferă de încredere, destindere și cooperare era și este de dorit și de realizat.

Documentul prevede marcarea reciprocă a unor evenimente importante din viața politică și social-culturală a celor două țări, organizarea de expoziții, continuarea schimburilor de materiale și delegații, precum și alte acțiuni menite să stimuleze pe mai departe cunoașterea reciprocă, prietenia și colaborarea dintre cele două țări și popoare.

Comisia a examinat stadiul specializării și cooperării în producție și al livrărilor reciproce de utilaje pentru centralele nucleare pentru anul 1981-1982, precum și problemele producției și livrărilor reciproce pentru perioada până în 1983.

Sub președinția lui Waid Jumblatt, la Beirut a avut loc o reuniune a Consiliului Politic Central al Mișcării Naționale Libaneze. A fost examinată situația politică internă. Declarația adoptată la sfârșitul reuniunii lansează forțelor progresiste și democratice, întregului popor libanez apelul de a se uni într-un larg front național de salvare a țării și de a se pronunța împotriva acelor partide care, prin acțiunile lor, contravin intereselor Libanului.

Comisia a examinat stadiul specializării și cooperării în producție și al livrărilor reciproce de utilaje pentru centralele nucleare pentru anul 1981-1982, precum și problemele producției și livrărilor reciproce pentru perioada până în 1983.

Sub președinția lui Waid Jumblatt, la Beirut a avut loc o reuniune a Consiliului Politic Central al Mișcării Naționale Libaneze. A fost examinată situația politică internă. Declarația adoptată la sfârșitul reuniunii lansează forțelor progresiste și democratice, întregului popor libanez apelul de a se uni într-un larg front național de salvare a țării și de a se pronunța împotriva acelor partide care, prin acțiunile lor, contravin intereselor Libanului.

Comisia a examinat stadiul specializării și cooperării în producție și al livrărilor reciproce de utilaje pentru centralele nucleare pentru anul 1981-1982, precum și problemele producției și livrărilor reciproce pentru perioada până în 1983.

Sub președinția lui Waid Jumblatt, la Beirut a avut loc o reuniune a Consiliului Politic Central al Mișcării Naționale Libaneze. A fost examinată situația politică internă. Declarația adoptată la sfârșitul reuniunii lansează forțelor progresiste și democratice, întregului popor libanez apelul de a se uni într-un larg front național de salvare a țării și de a se pronunța împotriva acelor partide care, prin acțiunile lor, contravin intereselor Libanului.

Comisia a examinat stadiul specializării și cooperării în producție și al livrărilor reciproce de utilaje pentru centralele nucleare pentru anul 1981-1982, precum și problemele producției și livrărilor reciproce pentru perioada până în 1983.

Sub președinția lui Waid Jumblatt, la Beirut a avut loc o reuniune a Consiliului Politic Central al Mișcării Naționale Libaneze. A fost examinată situația politică internă. Declarația adoptată la sfârșitul reuniunii lansează forțelor progresiste și democratice, întregului popor libanez apelul de a se uni într-un larg front național de salvare a țării și de a se pronunța împotriva acelor partide care, prin acțiunile lor, contravin intereselor Libanului.

Comisia a examinat stadiul specializării și cooperării în producție și al livrărilor reciproce de utilaje pentru centralele nucleare pentru anul 1981-1982, precum și problemele producției și livrărilor reciproce pentru perioada până în 1983.

Sub președinția lui Waid Jumblatt, la Beirut a avut loc o reuniune a Consiliului Politic Central al Mișcării Naționale Libaneze. A fost examinată situația politică internă. Declarația adoptată la sfârșitul reuniunii lansează forțelor progresiste și democratice, întregului popor libanez apelul de a se uni într-un larg front național de salvare a țării și de a se pronunța împotriva acelor partide care, prin acțiunile lor, contravin intereselor Libanului.

Table with TV program listings for Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday, and Sunday. Includes times and program titles.

Table with TV program listings for Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday, and Sunday. Includes times and program titles.

Table with TV program listings for Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday, and Sunday. Includes times and program titles.